

[Socialministeren]

Når man taler om en socialindkomstgrænse på 168.000 kr., synes jeg, man skal være klar på, at socialindkomsten er et 2 år gammelt indkomstbegreb. Det vil sige, at vi ser det i forhold til en aktuell indkomst på ca. 200.000 kr., så det kan i hvert fald ikke være de lave indkomster, man herigennem rammer.

Jeg har med interesse lyttet til de mange bemærkninger, der har været til hr. Fogh Rasmussens artikel her til morgen. Jeg har læst artiklen med stor interesse, og så har jeg i øvrigt ikke flere kommentarer til det!

Agerschou (SF):

Jeg kan se, at hr. Henrik Toft ikke gør mine til at bevæge sig op fra sin plads, og derfor vil jeg gerne gentage hr. Tinnings spørgsmål: er de synspunkter, hr. Fogh Rasmussen fra venstre netop i dag – det kan da ikke være tilfældigt – har fået offentliggjort, venstres officielle synspunkter, eller er der bare tale om en fraktion, som hr. Fogh Rasmussen er i gang med at danne? Det var hr. Tinnings teori. Jeg kunne godt komme med en anden teori, nemlig at hr. Fogh Rasmussen tilfældigvis i mandags har holdt en tale i en forældreforening et eller andet sted. Jeg synes, det er af interesse at få afklaret, om det er venstres officielle synspunkter, der er givet udtryk for i den artikel, eller om det bare er en tilfældig måde at udtrykke sig på, noget, der mere eller mindre er sket ved en fejltagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Afskaffelse af adgangen til at fravige socialindkomsten som beregningsgrundlag).

(Fremsat 12/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Vedrørende sociale kontante ydelser, udbetalt efter et bestemt indkomstgrundlag, indeholder lovgivningen, det tror jeg er helt uden undtagelse, en sikkerhedsventil, der giver ret til at ændre ydelsen, hvis forudsætningerne, det vil sige indkomstgrundlaget, ændres væsentligt. Bliver indkomsten højere end forventet, behøver samfundet ikke at udbetale ydelsen på det fastsatte niveau, men bliver indkomsten væsentlig lavere end forventet, så har borgeren behov for en højere ydelse. Det er et rigtigt og et godt princip, ikke mindst i sociallovgivningen.

Socialministerens forslag her medfører en besparelse på 20 mill. kr. og, som han siger, en administrativ lettelse for kommunerne. Det fremgår af bemærkningerne, at kommunerne administrerer bestemmelsen, således at et fald i den forventede indkomst betyder en højere ydelse, mens det modsatte finder sted i et mindre omfang. Det, vi skal tage stilling til, er altså, om borgerens behov for en højere socialydelse på grund af en væsentlig ændret, en væsentlig lavere indkomst, skal berettige til en ydelse, eller om vi skal ignorere dette behov.

Hvem er det, vi snakker om? Det synes jeg er et udmærket udgangspunkt. Da der er tale om væsentlige indtægtsnedgange, må man have lov at sige, at det eksempelvis er familier, der mister en forsørgerindtægt, familier, hvor den ene eller begge forsørgerne bliver arbejdsløse eller længerevarende syge og skal have sygedagpenge. Eller hvad med dem på bistandshjælp?

Man spørger uvilkårligt sig selv, om dette er rimeligt. Ministeren anfører i sin fremsættelse, at der er tale om en administrativ lettelse, og det er unægtelig et argument med perspektiver. Jeg mener, at man i den yderste konsekvens burde afskaffe loven; det ville være det nemmeste for kommunerne.